

Tanke gennemført, som har været oppe under denne Forhandling flere Gange, at vi skulde mærke dansk Smør under et med det danske Mærke, saa var der en Garanti for det i Analogi med den Garanti man faar ved Solvstemplet, men det er jo slet ikke Tilfældet. Selv om vi foruden denne Smør-Lovgivning havde en anden, en exceptionel Lovgivning om Exporten, er det ærede juridiske Medlem dog ikke uvidende om, at den almindelige Lovgivning om Forsalfkninger er en anden end den, der gjælder om Smørret og i Sammenligning med denne Lovgivning er vor Lovgivning en meget exceptionel Lovgivning. (G. F. Larfen: Ikke i Principet). Det tror jeg at det ærede Medlem skal have ondt ved at bevise os. Jeg skal blive lidt endnu ved det ærede Medlems Bemærkninger. Han sagde, at noget helt Andet var det, hvis England havde stillet et bestemt Forlangende til os, og det er blevet gjentaget af mange andre ærede Medlemmer, saa vilde de være gaaede med til noget Saadant. Ja, deri ligger jo en Misforstaaelse af de ærede Herrer, idet de, der betragte England og Danmark som to Magter, der staa overfor hinanden, men saaledes gaar det virkelig ikke til, at England stiller Forlangender til os. Hvis vort Smør kommer til England, og virkelig bliver mistænkt, saa ster det ikke paa en saadan Maade, at den engelske Gesandt melder sig hos den danske Udenrigsminister og siger: I maa passe bedre paa Eders Smør; nei, det ster paa den Maade, at de engelske Kunder, som have faaet Mistanke til vort Smør, kjøbe ikke vort Smør, men kjøbe noget andet. Vi staa her lige overfor England i denne Sag, ikke som det ene Land overfor det andet, men vi staa som Kjøbmanden overfor sine Kunder, og det vil aldeles ikke hjælpe, om vi ville forsøge paa at bevise, at disse Kunder vare meget ufornuftige i deres Mistænksomhed og deres Fordringer. Det vil Kjøbmanden ikke befatte sig med, han vil foregribe sine Kunders Ønster, han vil komme sine Konkurrenter i Forskjøbet ved at rette sig efter sine Kunder, fordi han veed, at Kunderne ville gjøre det Samme som det ærede Medlem gjør i det daglige Liv. Naar hans Pige nemlig kommer hjem med en Vare, som han er misfornøiet med, saa giver han sig ikke til at holde Hus med Kjøbmanden,

nei, han siger: gaa hen og kjøb i en anden Butik. Alur at det Samme gjøre Kjøbmændene, og alur at det Samme ere vi udsatte for i vort Samkvem med England. Naar England bliver misfornøiet med vort Smør, saa opfiger de os ikke, de forlader os strax og søger deres Varer paa Steder, de have større Tillid til, og saa bliver det bagefter, naar vi skulle indhente dette Tab. (Hage: Det er en Forverling, der er Forskiel mellem de engelske Handlende og de engelske Konsumenter). Vi staa ikke overfor de engelske Handlende. (Hage: Jo, vi gjøre). Nei, vi gjøre ikke. (Afbrydelse af mange Stemmer). De Herrer sige, at vi gjøre det, men nu har jeg Ordet, og jeg ønsker dog nok at sige mine Grunde, hvorfor jeg mener, at det ikke er Tilfældet. De Herrer sige, at vi staa alene overfor de engelske Handlende, men hvorledes kunne De sige det? De engelske Handlende staa jo overfor deres Publikum og naar de ikke tilfredsstille deres Publikum med vore Varer, kunne vi heller ikke tilfredsstille de engelske Importører, og saa tabe vi vor Import. Det er tydeligt, at vi maa gjøre, hvad vi kunne for at tilfredsstille det Publikum, som spiser vort Smør, og det tilfredsstille vi selvfølgelig ikke, uden at vi først og fremmest tilfredsstille de Importører, som indføre vort Smør, men vi have hele det engelske Publikum for os i denne Henseende. Det ærede Medlem, til hvem jeg nu taler, gjør sig skyldig i ganske den samme Misforstaaelse som det ærede Medlem fra Stege (Køkken), der i Gaar sagde, at det kunde være meget hensigtsmæssigt for England — det var Noget, som man der vist vilde sætte Pris paa —, at vi handlede paa en Gang med Kunstsmør og med Natursmør, fordi de bruge begge Dele. Ja, hvis man tog England som en enkelt Mand, saa er det sandt, at England i sin Helhed bruger baade Kunstsmør og Natursmør, men det er ikke de samme Englændere, der bruge begge Dele. De Englændere, som bruge Kunstsmør, komme ikke os ved, de ere os ganske ligegyldige. Lad os aldrig komme i Berøring med dem! Men de Englændere, som bruge Natursmør, ere vore Kunder, det er dem, det kommer an paa. Og de Englændere, som bruge Natursmør, bære sig ad ganske paa samme Maade som de Danske, der bruge det fineste Smør,